

- Поновно окупљена редакција Орфеја
- Акција ОКЦ – а „Једно дијете, један слаткиш“ наишла је и на велику подршку ученика бањалучке Гимназије. Велики број пакетића упућених у дом „Рада Врањешевић“ показао је да су гимназијалци спремни помоћи незбринутим пријатељима.
- У октобру мјесецу професори наше школе су ишли у Тузлу, гдје је одржан још један семинар у склопу пројекта „Образовање за мир“ . На семинару су били присутни учесници пројекта из цијеле БиХ.
- Још један дио наше школе је доживио „васкрснуће“ . Послије санације крова на ред је дошла сала за физичко васпитање. Реновирање је трајало око мјесец дана, а ученици дијеле различита мишљења око садашњег изгледа сале.
- Свјесни материјалних трошкова који су везани за недавно реновирање сале за физичко васпитање ученици апелују да управа школе хитно предузме потребне кораке око санације мокрог чвора.
- Захваљујући упорности и труду професора информатике Жељка Грбића Гимназија је за ову годину опскрбљена са око двадесетак рачунара, прикључених на интернет. Овим је настава информатике побољшана, а ученици су постали заинтересованији за овај вид науке.
- Традиција је настављена! Ученици II крагујевачке гимназије узвратили су нам посјету (мада је тешко рећи ко коме узвраћа?). Дошавши у наш град крајем прошле године задржали су се свега два дана, али је и то било довољно за „бетонирање“ раније успостављеног пријатељства. Посјета Народном позоришту РС, парти у холу Гимназије, обилазак града (и дневни и ноћни) само су неке од активности којима су домаћини и гости били одушевљени. Након два бурна дана и две непроспаване ноћи Крагујевчани су се морали вратити у Шумадију, у њихов родни Крагујевац, а нас су оставили у нади за брзим поновним сусретом.

ПРОФ. ДР РАДЕ МИХАЉЧИЋ

У вријеме када се већ стога генерација ученика (садашњи трећи разред) полако припрема да напусти учионице наше школе, није на одмет да се подсетимо на раније гимназијалце, од којих су многи постигли запажене резултате у науци, култури, спорту, привреди, политици... Свјесни да је незахвално издвајати било кога чијом ћемо кратком животном причом отпочети овај серијал и, свакако, без амбиција да правимо било какве „ранг листе“ , сигурни смо да нећемо погријешити да наш избор буде проф. др Раде Михаљчић, научник и универзитетски наставник са дјелом и ауторитетом признатим и далеко ван границе бивше Југославије.

Рођен 1937. у поткозарском селу Јурковици код Градишке, основну школу завршава у Сиску и Котор Вароши, а нашу Гимназију 1955. године. Живот и жеђ за знањем су га из наших крајева одвели у Београд, гдје на групи за историју Филозофског факултета, завршава студије и,

на истој групи, прије тачно четири деценије, постаје асистент, а касније, и професор на Катедри за националну историју средњег вијека. У ријетко плодној и успјешној научној и предавачкој каријери доказао се као аутор мноштва књига, научних и стручних радова, чланака и студија, првенствено о прошлости српске средњовјековне државе. Из огромног броја његових радова на српском, њемачком и енглеском језику, издвојићемо само неке наслове *Селишта, прилог историји насеља у средњовековној српској држави* (магистарски рад); *Крај Српског царства* (докторска дисертација); *Јунаци косовске легенде; Лазар Хребелјановић - историја, култ, предање; The battle of Kosovo in history and in Popular tradicion; Namnetragende Steininschriften in Jugoslawien von Ende 7. bis zur Mitte 13. Jahrhunderts* (са Лудвигом Стајнофом); *Историја српског народа*, у десет књига (један од аутора). Млађима је познат првенствено као аутор уџбеника историје.

Добитник је Октобарске награде града Београда и Књижевне награде БИГЗ-а, а за капитална дјела *Енциклопедија српске историографије* и *Лексикон српског средњег века*, у коауторству са академиком Симом Ћирковићем, добио је награду за научно дјело и истраживачки рад из Фондације „Браћа Карић“.

З. П.

И они су завршили Гимназију